

for, at kommercielle kreditter er optaget til og anvendt til varekøb eller -salg, og at valutakurstab på kommercielle kreditter derfor kan fratrækkes og gevinst beskattes. At kommercielle kreditter også undtagelsesvis anvendes til køb af maskiner o. l. til virksomhedens eget brug rokker ikke herved. I disse undtagelsestilfælde vil der kun undtagelsesvis kunne være tvivl, og det må påhvile skattemyndighederne at godtgøre, at lånet er anvendt til andre formål end angivet af skatteyderen.

Skal man opstille en retningslinie, må det være den, at der er en almindelig formodning for, at kommercielle kreditter vedrører

den løbende drift. Bevisbyrden for, at valutakurstab på en kommerciel kredit ikke er fradragsberettiget hviler derfor klart på den myndighed, der gør dette gældende. Omvendt må bevisbyrden for, at en kursgevinst på en kommerciel kredit ikke er skattepligtig, naturligvis påhvile den skatteyder, der gør dette gældende.

Det er vigtigt, at skatteyderne er opmærksomme på det sidste. Den, der rejser spørgsmål om fradragsret for valutakurstab på kommercielle kreditter f. eks. for 1975, må være forberedt på, at der så rejses krav om beskatning af eventuelle valutakursgevinster også for tidligere år.